

המוקד להגנת הפרט

HAMOKED

Center for the Defence of the Individual

هموكيد - مركز الدفاع عن الفرد

נייר עמדה

ביטוח בריאות ומתן מספרים זמניים לילדים תושבי ירושלים המזרחית

המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) הוא ארגון זכויות אדם היושב בירושלים ועוסק במשך שנים רבות בזכויותיהם של תושבי ירושלים המזרחית. אחת הסוגיות בהן עוסק המוקד היא ביטוח בריאות לילדים תושבי ירושלים המזרחית. מאחר שחלק מהילדים אינו רשום במרשם האוכלוסין, מסיבות שונות שיפורטו בהמשך, ולפיכך אינו זוכה לקבל שירותי בריאות, נהג המוסד לביטוח לאומי (להלן: **המוסד**) לתת מספרים זמניים לילדים אלו, לצורך קבלת שירותי בריאות. בעבר, בעקבות בעיות הנוגעות להנפקת המספרים הזמניים, הגיש המוקד, ביחד עם האגודה לזכויות האזרח ורופאים לזכויות אדם, עתירה לבג"ץ, אשר הובילה לשינוי מדיניות המוסד. כמו כן, בשנה האחרונה תלויות ועומדות בפני בית הדין האזורי לעבודה למעלה מ-15 תביעות בנושא ביטוח בריאות ומספרים זמניים, שהוגשו מטעם המוקד. לאחרונה, וכנראה נוכח הפניות הרבות בנושא לבית הדין, נמסר כי הגורמים הרלוונטיים – ביטוח לאומי, משרד הפנים ומשרד המשפטים – מקיימים התייעצויות בסוגיה על מנת להגיע לפתרון מוסכם. לאור מעורבותו רבת השנים והיכרותו העמוקה את הנושא, רואה המוקד חשיבות רבה בהצגת עמדתו ומצב הדברים בפני הגורמים המתייעצים, על מנת לקדם פתרון הולם לבעיה. בנוסף לנייר עמדה זה, מציע המוקד להציג בעל פה את הסוגיה בפני הגורמים הרלוונטיים ולשמש הן כמקור מידע רב ניסיון והן כפה לתושבים בהם מדובר.

הרקע העובדתי

הילדים בהם מדובר הם תושבי ירושלים המזרחית, שנולדו להורה, שהוא תושב קבע, הרשום במרשם האוכלוסין הישראלי ככזה (להלן: **תושב**), ולהורה שני, שאינו תושב. בניגוד לילדים ששני הוריהם תושבים, המקבלים, כבר בבית החולים, עם לידתם, מספר סידורי אשר הופך לאחר מכן למספר זיהוי, ילדים אלה אינם מקבלים כל מספר עם היוולדם. הסיבה לכך, לטענת משרד הפנים, היא הצורך לבחון את תושבותם של הילדים

בטרם רישומם במרשם האוכלוסין. לפיכך, על ההורה התושב לגשת למשרד הפנים ולהסדיר את רישום הילד במרשם האוכלוסין וקבלת מספר זהות, הליך שאורך זמן רב. לאור ההליך הממושך של הסדרת רישום הילד וקבלת מספר ת"ז במשרד הפנים, מנפיק המוסד לביטוח לאומי, בהמשך לבקשת ההורה התושב, מספר זמני לילד. מספר זמני זה מאפשר לילד להירשם בקופת החולים ולקבל את שירותי ביטוח הבריאות להם הוא זכאי על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

פעילות המוקד בסוגיית המספרים הזמניים

א. העתירה

עד שנת 1999, הגיעו למוקד תלונות רבות הנוגעות לילדים שאחד מהוריהם תושב והם זכאים לשירותי ביטוח בריאות. ואולם, בשל הליכים בירוקרטיים ממושכים במוסד לביטוח לאומי (במקרים רבים מדובר בחקירת תושבות), הנפקת מספרים זמניים עבורם ארכה זמן לא מבוטל, מספר שבועות עד מספר חודשים, שבמהלכו לא היו מבוטחים בביטוח בריאות ונמנעו מהם שירותי בריאות. במקרים רבים פנו למוקד הורים של ילדים אשר נמנעו מהם טיפול רפואי דחוף וחינוכי מכיוון שטרם הונפקו להם מספרים זמניים ובתי החולים סירבו לטפל בהם בשל היעדר ביטוח בריאות. נוכח מציאות קשה זו, אשר לא הגיעה לכדי פתרון בהתכתבויות בין המוקד למוסד לביטוח לאומי, עתר המוקד להגנת הפרט לבג"ץ, בשיתוף עם ארגוני זכויות אדם נוספים, בדרישה להכיר בילדים תושבי ירושלים המזרחית, שלפחות אחד מהוריהם הוא תושב ישראל, נושא ת"ז ישראלית וחבר בקופת חולים, כזכאים לקבלת שירותי בריאות מיום לידתם (בג"ץ 2100/99 רופאים לזכויות אדם, המוקד להגנת הפרט ואח' נגד שר הבריאות והמוסד לביטוח לאומי, להלן: העתירה).

לאחר שהוצא צו על תנאי בעתירה, והשופטים גילו את דעתם כי יש למצוא פתרון מידי לסוגיה, הגיעו העותרים והמשיבים להסדר על נוהל מקוצר להנפקת מספר ת"ז זמני על ידי המוסד, אשר קיבל תוקף של פסק דין (3.7.2001) (להלן: הסדר בג"ץ). על פי הסדר זה, יונפק לילד של הורה תושב ישראל הרשום בקובץ ביטוח בריאות מספר זמני בתוך שבוע ימים מיום לידתו, ובמקרים של צורך בטיפול רפואי דחוף, באופן מידי. אף במקרה של מוסד ראיות לכאורה שההורה הרשום איננו תושב ישראל בפועל, יקבל הילד שירותי בריאות עד לסיום בדיקת המוסד וקבלת החלטה סופית.

מצ"ב פסק הדין בעתירה - מסומן א'.

ב. התפתחויות לאחר העתירה – כרסום המוסד בהסדר בג"ץ

כרסום ראשון – הסדר בג"ץ יחול על ילדים עד גיל שנה בלבד

כאמור, הסעדים כפי שהוגדרו בעתירה לבג"ץ דיברו על מספר זמני ושירותי בריאות ל"ילדים" ללא הגבלת גיל. כך גם כל ההתכתבויות בין העותרים למשיבים לפני הגשת העתירה ובמהלכה, כך גם ההסדר שקיבל כאמור תוקף של פס"ד. כך אף בהתכתבויות שלאחר העתירה בין המוסד למוקד.

מצ"ב למשל מכתבה של עו"ד אלטשולר מיום 28.10.01, על פיו "מן האמור לעיל ומנוסח רוח העתירה כולה, ברור היה לכל המעורבים בטיפול, כי **עסקינן בביטוח בריאות של ילדים שזה עתה נולדו או ילדים בשנות חייהם הראשונות לכל היותר**" - מסומן ב'.

למרות זאת, בשלב מאוחר יותר, **החל המוסד לטעון כי ההסדר בבג"ץ נוגע לתינוקות עד גיל שנה בלבד** וכי לאחר גיל שנה לא ינפיק המוסד מספרים זמניים. מחאות העותרים בנוגע לשינוי הקיצוני במדיניות והפרשנות המעוותת והמאוחרת להסדר בג"ץ לא הועילה.

מצ"ב למשל מכתביה של עו"ד לנדאו מן המוקד להגנת הפרט, המוחים על הנסיגה מהסדר בג"ץ, מיום 1.1.2002 ומיום 3.12.2003 – מסומנים ג', ד'.

בהמשך, ב-31.12.2003, פרסמה היועצת המשפטית של המוסד חוות דעת בשם "**חיוב מבוטחים לרישום במרשם האוכלוסין כתנאי לקבלת זכויות**" הקובע, בין השאר, כי ילדים שאחד מהוריהם הוא תושב, יקבלו מספר מזהה זמני בשנה הראשונה לחייהם בלבד, לצורך ביטוח בריאות. עם קבלת המספר הזמני יש להודיע על חובת הרישום במינהל האוכלוסין. "**יחד עם זאת, לא יגרע ילד מביטוח בריאות כל עוד לא נגרע מן הקובץ הורהו, גם אם הילד לא קיבל מספר זהות**". כן מצוין כי **אישור הגשת הבקשה למשרד הפנים ייחשב כרישום במרשם האוכלוסין מתוך הבנה כי "המבוטחים עשו כל שלאל ידם לשם ביצוע הרישום, והעיכוב ברישום נובע מנסיבות שאינן תלויות במבוטחים"**.

הסבר המוסד למדיניות זו הינו כי חוק מרשם אוכלוסין מחייב תושב למסור מידע על הולדת לידת חי וכי המספרים הזמניים שמנפיק המוסד נועדו למנוע פגיעה בזכאים במקרים החריגים, בהם לא ניתן לקבל מספר זהות באופן מיידי ע"י משרד הפנים. בעבר, כך נאמר, הנפיק המוסד מספרים זמניים ביד רחבה, מבלי להתנות את זכות המבוטחים בהסדרת הרישום במינהל האוכלוסין ואולם, יצירת מערכת רישום נפרדת היא בעייתית ומקור לתקלות וטעויות ומאפשרת "לעקוף" את חובת הרישום ולכן על המוסד להתבסס על נתוני מרשם האוכלוסין, כמו כל הרשויות.

כבר עתה נציין, ונרחיב על כך בהמשך, כי במקרה של הילדים בהם עסקינן, מצב בו לא ניתן לקבל מספר זהוי באופן מיידי ע"י משרד הפנים, הינו הכלל ולא החריג.

מצ"ב חו"ד "חיוב מבוטחים לרישום במרשם האוכלוסין כתנאי לקבלת זכויות" מיום 31.12.2003 - מסומן ה'.

בעקבות פרסום חוות דעת זו, פנה המוקד ליועצת המשפטית וביקש לשקול מחדש את ההחלטה לאור הפגיעה הקשה בילדים.

מצ"ב מכתבה של עו"ד לנדאו מיום 21.3.04 – מסומן ו'.

מספר חודשים לאחר מכן, ביום 2.4.2004, ובעקבות חוות הדעת של היועצת המשפטית, פורסם נוהל "מתן מספר מזהה על פי רישום במרשם האוכלוסין", המפרט את אופן מתן מספר מזהה לילדים החייבים ברישום במרשם האוכלוסין אך טרם קיבלו מספרי זהות. נוהל זה חוזר על כך שאין להנפיק לילד מעל גיל שנה מספר זמני ויש להפנות את ההורה לבצע רישום של הילד במרשם האוכלוסין. אישור ממשרד הפנים על הגשת בקשה לרישום הילד יהווה הוכחה כי אותו אדם מילא את חובת הרישום וניתן יהיה להנפיק לו מספר זמני, גם אם הילד עבר את גיל שנה. בכל מקרה, רשומה של מספר זמני תהיה מוגבלת בזמן, שאחריו ייבחן סטטוס הטיפול בבקשה במשרד הפנים.

מצ"ב נוהל המוסד לביטוח לאומי מיום 2.4.2004 – מסומן ז'.

כך, עד 2009, פעל המוסד על פי נוהל זה. משמע, הנפיק מספר זמני בנוהל מקוצר ע"פ ההסדר בבג"ץ לילדים מתחת לגיל שנה. לילדים מעל גיל שנה הונפק מספר זמני בכפוף להגשת בקשה לרישום במשרד הפנים. ככל הידוע למוקד – מספרים זמניים לא בוטלו גם אם הבקשה לרישום התעכבה במשרד הפנים זמן רב.

כרסום שני – המספר הזמני יבוטל כשהילד יגיע לגיל שנה

ביום 2.9.2009 פורסם נוהל נוסף: "מתן מספר מזהה לילד טרם רישומו במרשם האוכלוסין – עדכון", אשר עוסק במעקב אחר ילדים שקיבלו מספר מזהה זמני וחייבים ברישום במרשם האוכלוסין. במסגרת נוהל זה פועל המוסד לכרסום נוסף בהסדר בג"ץ וקובע, כי לילדים להם מלאה שנה (או לכל היותר שנה וחצי) יבוטל המספר הזמני ויופסק ביטוח הבריאות (אלא אם תומצא תשובת משרד הפנים כי העניין עודנו בטיפול ואז תידחה הפסקת הביטוח ב-90 יום).

מצ"ב נוהל המוסד לביטוח לאומי מיום 2.7.2009 – מסומן ח'.

כך, בעקבות נוהל זה, מסרב המוסד להנפיק מספרים זמניים לילדים מעל גיל שנה, גם אם הוגשה בקשה לרישום במשרד הפנים. כמו כן, החל המוסד לבטל מספרים זמניים לילדים שהגיעו לגיל שנה או שנה וחצי. לסיכום חלק זה ייאמר, כי הנחיותיו והתנהלותו של המוסד לביטוח לאומי מהווים הפרה חז צדדית של הסדר בג"ץ.

עמדת המוקד להגנת הפרט

לא זאת בלבד שמדיניות המוסד לביטוח לאומי – כי רישום של ילדים במרשם האוכלוסין מהווה תנאי לביטוחם בביטוח בריאות – מהווה הפרה בוטה וחד צדדית של הסדר בג"ץ, אלא שהיא גם חוטאת לכלל הפרשנות על פיו יש לתת לטקסט פרשנות המתיישבת עם זכויות האדם. הזכות לשירותים רפואיים, כחלק מהזכות לשלמות הגוף ולחיים, הינה זכות יסוד. שלילת זכות זו עלולה לגרום לפגיעה קשה ובלתי הפיכה. בנוסף לפגיעה בזכות לבריאות, פוגע המוסד גם בזכותם של ילדים של תושבי ישראל לשוויון. מדיניות זו אינה סבירה ואינה מידתית. לא יעלה על הדעת שקטין לא יהיה זכאי לביטוח בריאות שעה שאחד מהוריו, עימו הוא מתגורר בישראל, מוכר כתושב ורשום בקובץ המבוטחים. אפילו אם ההורה התושב לא פעל, מסיבה זו או אחרת, למען רישום ילדו במרשם האוכלוסין, אין להתנות את זכותו של ילד לשירותי בריאות ולהענישו על מעשיו או מחדליו של הורה. בנוסף יש לזכור, כי המדובר באוכלוסייה קשת יום, ולא אחת מדובר בקשיים אובייקטיביים – אי יכולת כלכלית, חוסר מודעות לחשיבות הרישום, מחלה, שהייה בכלא, התמכרות לסמים וכד' – המעכבים את פניית ההורה למשרד הפנים לצורך רישום ילדו במרשם האוכלוסין.

מדיניות המוסד ומדיניות משרד הפנים

ואולם, ברוב המקרים, לא מחדלו של ההורה הוא שהביא לעיכוב רישום הילד במרשם האוכלוסין. גם אם פעל ההורה ללא דופי ופנה מבעוד זמן לרישום ילדו במשרד הפנים, מן המפורסמות הוא שביחס לאוכלוסייה בה מדובר, עורם המשרד פנים, מסיבותיו הוא, קשיים רבים בטרם ייעתר לבקשה לרישום ילד. גם אם בסופו של דבר נרשם הילד במרשם האוכלוסין, אורכת הפרוצדורה חודשים רבים ואף שנים ומחייבת התגייסות מלאה של ההורה והתעקשות על השלמת הפרוצדורה. כך, פעולה פשוטה לכאורה, של יידוע משרד הפנים אודות לידת ילד, הופכת לפעולה מסובכת וממושכת, הכוללת טיפול מפרך, פניות חוזרות ונשנות, הגשת מסמכים רבים ולעיתים צורך בפנייה לשירותים משפטיים ולערכאות.

זכות ילדו של תושב שנולד בישראל לקבל תושבות, מעוגנת בתקנה 12 לתקנות הכניסה לישראל. באשר לילדים שרק אחד מהוריהם הוא תושב, בין אם הילד נולד בישראל בין אם

לאו, הוציא משרד הפנים בשנת 2007 נוהל פנימי, הקובע כי בטרם רישום הילד במרשם, על ההורים מוטל הנטל להוכיח כי קיימו מרכז חיים בישראל בשנתיים האחרונות. הנוהל מפרט דרישות ותנאים רבים, בהם על ההורה התושב לעמוד על מנת שיוכל להגיש את הבקשה לרישום. בין השאר נדרשים מסמכים רבים, תשלום אגרה בחלק מהמקרים, נוכחות ההורה, ראיות למרכז חיים ועוד. בפועל, משרד הפנים אינו דן כלל בבקשות לרישום ילדים אלא בחלוף שנתיים מהמועד שבו מוכר ההורה כתושב על ידי המוסד. בקשות המוגשות לפני חלוף שנתיים נענות בסירוב. רק לאחר שנתיים מטפל משרד הפנים בבקשה וגם אז, הטיפול אורך כמה חודשים לפחות.

מצ"ב נוהל משרד הפנים בעניין רישום ומתן מעמד לילד שרק אחד מהוריו רשום כתושב קבע בישראל – מסומן ט'.

למרות שהדברים ידועים, מתעלם המוסד לביטוח לאומי, בהנחיותיו בנוגע למספרים הזמניים, מהמציאות המורכבת במשרד הפנים, ומתייחס לרישום כאל הליך פורמלי ופשוט, במסגרתו ניתן מספר זיהוי באופן מיידי. זאת, כאשר כאמור, בעבור האוכלוסייה הפונה ללשכת מינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית, אי מתן מספר זהות באופן מיידי אינו בגדר חריג אלא בגדר כלל.

התנהלות המוסד בהקשר זה תמוהה לחלוטין. הרי בהנחיותיו מהשנים 2003 ו-2004 הכיר המוסד במציאות של עיכוב רישום הילד במרשם האוכלוסין שלא באשמת הורה המבוטח ולכן קבע, כי לא ייגרע ילד מביטוח בריאות גם אם לא קיבל מספר זהות. מדוע אם כן בשנת 2009, דווקא לאחר שמשרד הפנים הקשיח את התנאים לרישום ילד – ופרסם בשנת 2007 נוהל פנימי, המחייב הוכחה של שנתיים מרכז חיים בירושלים טרם הגשת בקשת הרישום – החליט המוסד על שלילת המספר הזמני לאחר גיל שנה (או שנה וחצי)? החלטה זו מנוגדת להנחיותיו משנים קודמות ואף אינה תואמת את דרישת משרד הפנים להוכחת שנתיים של מרכז חיים משנת 2007.

תמוה גם כי המוסד מוכן לכאורה להתחשב במציאות של קשיי הרישום במשרד הפנים רק כאשר הילד נמצא מתחת לגיל שנה ולא מעבר לכך. ואולם, כאמור, פרק זמן זה, שמעניק המוסד לצורך רישום הילד במשרד הפנים, אינו הולם את נהלי משרד הפנים ואת פרק הזמן המעשי שאורך תהליך זה.

בנוסף, דרישת המוסד להמצאת אישור משרד הפנים, כי נושא הרישום עדיין בטיפול, כתנאי לעיכוב של 90 יום בשלילת המספר הזמני, אף הוא אינו הולם את התנהלות משרד הפנים. שהרי משרד הפנים לא יקבל כלל בקשה, ללא הוכחה של שנתיים מרכז חיים וגם אם קיימת ההוכחה הנדרשת והבקשה מתקבלת, לעיתים קרובות אין משרד הפנים מנפיק אישור על בקשה לרישום ילד.

כך, הכרסום בהסדר בג"ץ והפרתו החד צדדית גורם להשלכות חמורות עוד יותר נוכח נהלי משרד הפנים משנת 2007, הקובעים כי התנאי לבחינת בקשה לרישום קטין הוא המצאת ראיות למרכז חיים בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה. כך ייתכן מצב אבסורדי בו ילד של תושב ישראל, שביטוח לאומי מכיר בהורוהו כתושב והילד גר עימו בישראל, אינו מקבל ביטוח בריאות ממלכתי במשך למעלה משנתיים.

חוק ביטוח בריאות ממלכתי

הזכאות לביטוח בריאות לילד שאחד מהוריו הוא תושב קבע ומוכר כמבוטח על ידי המוסד לביטוח לאומי, מעוגנת בס' 3 ו-4(א) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי תשנ"ד-1994 (להלן: **חוק ביטוח בריאות**). זאת גם אם הילד הקטין, השוהה עם הורוהו תושב ישראל, טרם נרשם במרשם האוכלוסין.

סעיף 3א(ב)(1), עליו מבסס המוסד לביטוח לאומי את מדיניותו הנוכחית – שלילת ביטוח בריאות מילד מעל גיל שנה שאינו רשום במרשם האוכלוסין – אינו גורע מזכות זו. נסביר. ראשית, כידוע, יש לתת להוראות החוק פרשנות המתיישבת עם הזכות לשוויון והזכות לבריאות. לפיכך, אין לפרש את התיקון בס' 3א(ב)(1) לחוק ביטוח בריאות כמטיל חובה על תינוק בן יומו לבקש אישור בדבר תושבותו ורישום בקופ"ח, כאשר אחד מהוריו רשום במרשם ובקופ"ח, וזאת רק בשל העובדה שמטעמים ביורוקרטיים אותו תינוק טרם נרשם במרשם האוכלוסין. פרשנות כזו עומדת בניגוד לרוח חוק ביטוח בריאות ולעקרון השוויון ומביאה לתוצאה השוללת את זכותם של הילדים לביטוח בריאות.

שנית, סעיף זה חוקק לאחר ההסדר בבג"ץ ומטבע הדברים אין בינו לבין הסדר בג"ץ שתירה כלשהי. שהרי הסדר בג"ץ אינו פוטר את ההורה התושב מלהגיש בקשה לקביעת תושבות הילד או מרישומו במרשם האוכלוסין, אלא רק מחייב את המוסד לביטוח בריאות לתת לילד מספר זמני, לצורך רישומו בקובץ המבוטחים בביטוח בריאות, עד שיסתיים הליך קביעת תושבותו של הילד או רישומו במרשם האוכלוסין. במלים אחרות, רישום הילד במרשם האוכלוסין אינו מהווה תנאי לרישומו בקובץ המבוטחים בביטוח בריאות, אלא מהווה תנאי לפטור מהגשת בקשה לקביעת תושבות ע"פ ס' 3א(א). כלומר, הפטור מהגשת בקשה לקביעת תושבות, שניתן לקטין הרשום במרשם האוכלוסין, אינו ניתן לקטין שטרם נרשם במרשם האוכלוסין.

מכאן, שהחוק אינו מתנה את הזכות לשירותי בריאות ברישום במרשם האוכלוסין והיעדר רישום במרשם אינו מהווה עילה לשלילת שירותי בריאות. על בסיס פרשנות זו, המכבדת את הזכות לשוויון ולבריאות, גובש הסדר בג"ץ, שעל פיו, ילד שאחד מהוריו הוא תושב יקבל מייד עם לידתו ביטוח בריאות (באמצעות הנפקת מספר זמני ע"י המוסד) כמו כל ילד אחר תושב ישראל, וזאת עד לסיום בדיקת התושבות או מתן מספר זהות ע"י משרד הפנים. זו היתה מטרת העתירה, זו היתה מטרת ההסדר. כל פרשנות אחרת של חוק ביטוח בריאות פוגעת בזכויות יסוד ולפיכך אינה לתכלית ראויה ובמידה העולה על הנדרש ואין לקבלה.

ההסדר הראוי והחוקי

לאור כל הנאמר לעיל ברי כי ההסדר הראוי הוא כי ילד, שלפחות אחד מהוריו הוא תושב, יהא זכאי לביטוח בריאות מיום לידתו ועד לרישומו במרשם האוכלוסין, ללא הגבלת זמן, וכן במהלך ערעור על החלטת משרד הפנים, במקרה שיש כזה.

הסדר זה תואם את ההתחייבות בבג"ץ, את חוק ביטוח בריאות ממלכתי ומכבד זכויות אדם וזכויות יסוד.

אף מאזן הנוחות נוטה באופן ברור וחד משמעי להסדר המעניק ביטוח בריאות לילד עד לרישומו במשרד הפנים. שהרי גם אם ייגרם נזק כספי למדינה, במצב בו יתברר כי הילד אינו זכאי להירשם במשרד הפנים (מצב נדיר יחסית במקרה שאחד ההורים תושב מוכר!), הנזק שעלול להיגרם לילד שאינו מקבל שירותי בריאות על פי צרכיו הינו חמור פי כמה ובלתי הפיך.

בתשובה לטענת המוסד, כי רישום המבוטחים במרשם האוכלוסין מועיל לו בניהול ענייניו ייאמר, כי התניית מתן הזכויות ע"פ חוק המוסד לביטוח לאומי וחוק ביטוח בריאות ברישום במרשם האוכלוסין, אינה עולה בקנה אחד עם תפקיד המוסד וסמכויותיו וכי מול אינטרס מינהלי עומדים על כף המאזניים סיכון בריאותם של ילדים ואפשרות לפגיעה קשה ובלתי הפיכה.

7.3.2011

עו"ד סיגי בן-ארי